

SLAVNOST NANEBEVSTOUPENÍ PÁNĚ CO TEDY ZNAMENÁ, ŽE KRISTUS VSTOUPIL NA NEBESA?

V době Kristově prostí lidé nerozeznávali nebe ve smyslu astronomickém a nebe ve smyslu náboženském. Jako člověk své doby snažil se Kristus přizpůsobit těmto názorům, neboť jinak by mu nerozuměli. My se však snažíme pochopit Kristovo nanebevstoupení plněji a duchovněji.

Ve Skutcích apoštolských svatý Lukáš píše, že apoštolové viděli Krista zvedat se k nebi, dokud jim ho oblak nevzal z očí.

Tento výraz znamená, že **KRISTUS SE VRÁTIL K OTCI I JAKO ČLOVĚK**. Jako Syn Boží vždy zůstal s Otcem, i potom, když přijal lidskou přirozenost. Když tedy evangelia mluví, že „Kristus sestoupil z nebe a přišel na svět“, chtějí tím naznačit jen to, že věčný Syn Boží se stal skutečným člověkem, ve všem nám podobným, kromě hříchu (srv. Žid 4,15). po skončení svého vykupitelského poslání na této zemi Kristus se vrací k Otci už jako oslavený člověk.

To, že se Kristus zvedl do výše a oblak ho vzal apoštolům z očí, neznačí, že Kristus dlí v oblacích na nějakém přesně určeném místě našeho vesmíru. Vzpomenutý výraz naznačuje, že **KRISTUS JE U BOHA, KTERÝ JE VŠUDE, A ŽE JAKO PRVNÍ OSLAVENÝ ČLOVĚK - BOHOČLOVĚK - VĚČNĚ ŽIJE S NÍM**.

Ze svatého Písma se dovídáme, že Bůh v určitých situacích naznačoval svou přítomnost oblakem. Na příklad,



se ozval hlas: „Toto je můj milovaný Syn, v němž mám zalíbení. Toho poslouvejte!“ (Mat 17, 1-9)

/z knihy Dějiny spásy 1991/

Po těch slovech byl před jejich zraky vzat vzhůru a oblak jim ho zastřel. A když upřeně hleděli k nebi za ním, jak odchází, hle, stáli vedle nich dva muži v bílém rouchu a řekli: „Muži z Galileje, co tu stojíte a hledíte k nebi? Tento Ježíš, který byl od vás vzat do nebe, znovu přijde právě tak, jak jste ho viděli odcházet.“ (Skutky ap. 1,9-11)